

REHABILITACE 2

(VIII (58) 2021, ISSN 0375-0922
indexovaný v databáze SCOPUS
<http://www.rehabilitacia.sk>

Redakční rada:

A. Gúth – šéfredaktor
Z. Volková – asistentka
M. Štefíková – asistentka
M. Hlobeňová – Hlohovec
K. Hornáček – Bratislava
J. Čelko – Trenčín
Ľ. Želinský – Košice
Z. Majerníková – Bratislava
S. Tóth – N. Zámky
J. Haring – Piešťany
V. Buran – Tr. Teplice
J. Mašán – Trnava
M. Moravčíková – Mariánská Lhota
J. Janošík – Bratislava

E. Vaňásková – Hr. Králové
I. Vařeka – Olomouc
V. Kříž – Kostelec n. Č. l. †
A. Krobot – Zlín
I. Springrová – Čelákovice
F. Golla – Opava
V. Tošnerová – Hr. Králové
P. Míkvy – Senec
Š. Hrušovský – Bratislava
H. Lesayová – Malacky
L. Kiss – Čiližská Radvaň
V. Lechta – Šenovice
M. Michalovičová – Nové m./Váhom
F. Schmidt – Dunajská Lužná

C. Mucha – Köln
H. Meruna – Bad Oeynhausen
K. Ammer – Wien
R. Orenčák – Zwickau
J. Ľalíková – Killarney
P. Juriš – Košice
K. Sládeková – Bratislava
M. Malay – Trenčín
O. Madajová – Bratislava
A. Gúth ml. – Levárky
N. Martinášková – Košice
V. Balogh – Bratislava
K. Rantová – Vajnory
T. Doering – Hannover

VYDAVATEĽSTVO

LIEČREH

MOŽNOST VYUŽITÍ HIPOTERAPIE VE FYZIOTERAPII A ERGOTERAPII U DĚTÍ SE SPASTICKOU FORMOU DĚTSKÉ MOZKOVÉ OBRNY – PILOTNÍ STUDIE

Autori: H. Bednáříková^{1,2}, L. Bizovská¹, K. Nováková¹, M. Doležalová¹,
M. Janura¹

Pracoviště: ¹Katedra přírodních věd v kinantropologii, Fakulta tělesné kultury,
Univerzita Palackého v Olomouci, ČR, ²Katedra fyzioterapie,
Fakulta tělesné kultury, Univerzita Palackého v Olomouci, ČR

Souhrn

Východisko: Hipoterapie ve fyzioterapii a ergoterapii (HTFE) bývá zařazena do uceleného programu rehabilitace pacientů s dětskou mozkovou obrnou (DMO). Cílem studie bylo určit krátkodobý vliv HTFE na chůzi a posturální stabilitu sedu u dětí se spastickou formou DMO.

Soubor: Výzkumnou skupinu tvořilo 15 dětí s diagnózou DMO ve věku 4–14 let.

Metody: Variabilita a symetrie chůze byly hodnoceny s využitím akcelerometrů. Úroveň dynamické stability byla hodnocena pomocí Modified Functional Reach Testu, statická stabilita v sedu byla měřena s pomocí akcelerometrů. Měření dynamické i statické stability proběhlo před jednotkou HTFE, ihned po jejím ukončení a 30 minut od jejího ukončení.

Výsledky: Po absolvování jednotky HTFE jsme nalezli statisticky významné zlepšení v obou měřeních v oblasti spasticity a rozsahu abdukce kyčelních kloubů pareticke koncentiny ($p = 0,003$ a $p = 0,005$), dále u hodnocení dynamické posturální stability ve všech měřených směrech (u 1. měření po HTFE $p = 0,008$ – $0,033$; při 2. měření $p = 0,008$ – $0,011$). Dále byl zjištěn při chůzi statisticky významný efekt HTFE pro střední kvadratickou chybu zrychlení ve středu hrudní kosti v mediolaterálním směru ($p = 0,022$).

Závěry: Výsledky studie ukazují pozitivní vliv krátkodobé hipoterapie na rozsah pohybu kyčelních kloubů do abdukce a na úroveň dynamické posturální stability sedu u dětí se spastickou formou DMO.

Klíčová slova: kůň – rehabilitace – akcelerometrie – chůze – sed – DMO

Bednáříková, H.^{1,2}, Bizovská, L.¹, Nováková, K.¹,
Doležalová, M.¹, Janura, M.¹: Possibilities of
hippotherapy use in physiotherapy and
occupational therapy in children with spastic
infant cerebral palsy – pilot study

Bednáříková, H.^{1,2}, Bizovská, L.¹, Nováková, K.¹,
Doležalová, M.¹, Janura, M.¹: Möglichkeit der
Ausnutzung der Hippotherapie in der
Physiotherapie und Ergotherapie bei den
Kindern mit spastischer Form der zerebralen
Kinderlähmung - Pilotstudie

Summary

Basis: Hippotherapy in physiotherapy and occupational therapy (HPOC) is usually part of complex programme of rehabilitation of patients with infant cerebral palsy (ICP). Aim of this study was to determine the short-term effect of HPOC on gait and postural stability of seat in children with spastic form of ICP.
Group: The research group consisted of 15 children with ICP diagnosis, 4–14 years old.

Zusammenfassung

Die Ausgangspunkte: die Hippotherapie in der Physiotherapie und Ergotherapie (HTFE) ist in der Regel Teil eines kompletten Rehabilitationsprogramms für Patienten mit der zerebralen Kinderlähmung (DMO). Das Ziel der Studie war es, die kurzfristige Wirkung von HTFE auf das Gehen und die posturale Sitzstabilität bei den Kindern mit einer spastischen Form von DMO zu bestimmen.

Methods: Variability and symmetry of gait were assessed by accelerometers. The level of dynamic stability was assessed via Modified Functional Reach Test, static stability in seat was measured by accelerometers. The measurement of both dynamic and static stability was performed before HPOC exercise unit, immediately after its termination and 30 minutes from the termination.

Results: After undertaking the HPOC unit, statistically significant improvements in both measurement in areas of spasticity and range of hip joint abduction of paretic limb were found ($p = 0,003$ a $p = 0,005$), as well as in dynamic postural stability assessment in all measured directions (in 1. measurement after HPOC $p = 0,008-0,033$; in 2. measurement after HPOC $p = 0,008-0,011$). Furthermore, statistically significant effect of HPOC on gait was found for mean squared error of acceleration in the centre of sternum in mediolateral direction ($p = 0,022$).

Conclusions: The result of the study point out the positive effect of short – term hippotherapy on range of motion of hip joint to abduction and on the level of dynamic postural stability of seat of children with spastic form of ICP.

Key words: horse, rehabilitation, accelerometry, gait, seat, ICP

Die Datei: die Forschungsgruppe bestand aus 15 Kindern mit der Diagnose DMO im Alter von 4 bis 14 Jahren.

Die Methoden: die Variabilität und die Symmetrie des Gehens wurden mit der Verwendung der Akzelerometer bewertet. Das Niveau der dynamischen Stabilität wurde unter Verwendung des Modified Functional Reach Tests bewertet, die statische Sitzstabilität wurde unter der Verwendung der Akzelerometer gemessen. Die Messung der dynamischen und statischen Stabilität erfolgte vor der HTFE-Einheit unmittelbar nach ihrer Beendigung und 30 Minuten seit ihrer Beendigung.

Die Ergebnisse: nach der Absolvierung der HTFE-Einheit fanden wir eine statistisch signifikante Verbesserung beider Messungen im Bereich der Spastizität und des Ausmaßes der Abdunktion der Hüftgelenke der paretischen Extremität ($p = 0,003$ und $p = 0,005$), weiter bei der Bewertung der dynamischen posturalen Stabilität in allen gemessenen Richtungen (bei der 1. Messung nach HTFE $p = 0,008-0,033$; bei der 2. Messung $p = 0,008-0,011$). Im Übrigen wurde beim Gehen ein statistisch signifikanter Effekt von HTFE für den mittleren quadratischen Beschleunigungsfehler in der Mitte des Brustknochens in mediolateraler Richtung gefunden ($p = 0,022$).

Das Fazit: die Ergebnisse der Studie zeigen einen positiven Effekt der Kurzzeit-Hippotherapie auf das Ausmaß der Bewegung der Hüftgelenke in die Abdunktion und auf die dynamische posturale Stabilität des Sitzens bei Kindern mit einer spastischen Form von DMO.

Die Schlüsselwörter: Pferd - Rehabilitation - Akzelerometrie - Gehen - Sitz - DMO

Úvod

Dětská mozková obrna (DMO) je nejčastěji se vyskytující primárně neuromotorická porucha dětského věku. Vzniká na podkladě neprogresivního a stále trvajícího postižení nezralé, vyvíjející se centrální nervové soustavy v časovém horizontu od prenatálního po raně postnatálního období (Patel et al., 2020; Rosenbaum et al., 2007). Její prevalence je 2–3 výskyty na 1 000 živě narozených dětí (Saxena et al., 2014). Pro dosažení kvalitní péče o pacienty s DMO je nutná multidisciplinární spolupráce (Poděbradská et al., 2020).

DMO je charakterizována jako soubor posturálně-pohybových poruch spojených s přítomností abnormálního svalového tonu, ať ve smyslu spasticity

či hypotonie (Lucena-Antón et al., 2018). Posturální stabilitou označujeme schopnost udržet vzpřímenou polohu těla v počáteční statické pozici i při dynamickém procesu chůze a reagovat na vnější vlivy tak, aby nedošlo k neřízenému pádu (Tracy et al., 2019). Narušení posturální kontroly spolu s patologickým svalovým tonem u DMO vede k posturální instabilitě a následnému atypickému držení těla, charakteristickému pro jednotlivé formy DMO, přičemž výraznější asymetrické postavení těla bývá u unilaterálních forem (Szopa, Domagalska-Szopa, 2015). Atypické držení těla se sekundárními komplikacemi na pohybovém aparátu (např. kloubní kontrakturny) a snížená posturální stabilita vedou k abnormálním pohybovým stereotypům. Vývoj posturální funkce u

Výzkumný soubor tvořilo 15 probandů s diagnostickou spasticitou formy DMO - 11 dívek a 4 chlapců ve věku 4-14 let (průměrný věk 8,2 ± 3,1 let). Tito probanďi byli klinenty kvalifikovaných hyporehabilitačních center v České republice (Cabalínus, z.s., Hamzová řečeňna Láze-Košumberk, Ryzáček, z.s., Svitáni, z.s.). V souboru byly zastoupeny tyto formy DMO: spasticita dipareza (8 dětí), spasticita hemipareza (7 dětí), 4 leviostatika, 3 pravostatika. Všechny děti byly schopny samostatně sednout, samostatně chůzce, byly schopny využívat rukou a reagovat na jednoduché polohy.

Výzkumný soubor
Metodika

Většina studií hodnotící vliv HTFE na posturální stabilitu u pacientů s DMO se zabývá hodnocením dlouhodobé probíhajícího hipotrapeutického programu. Studie dokládající okamžitý efekt HTFE na posturální stabilitu jsou studií Zametli et al., které naznačuje výskyt poměrně vzdálené. Proto jsme se v naší jednoukrocové studii zaměřili na určení vlivu jedné jednoukrocové HTFE na rozsah pohybu dolních končetin, statickou a dynamickou posturální stabilitu sedu a symetrii a al., 2019).

Behabiliatice prave domoci hypoterpapie 2015; Luceňa-Altin 2016; Koca, Ataseven, 2018; Miskovská et al., 2020; Srboušková et al., 2020).

apie
ven,
)18;
t al.,

z na
O se
lobě
ého
ižitý
jsou
naší
edné
ních
kou
rii a

idů s
– 11
4 let
vandi
rých
eské
zova
z.s.,
peny
za (8
tí, 4
chny
sedu,
oálně
luché

vandu
u A v
n do
race
roce
tečný
lbeh
upení
omie,
epsie,
hové

Obr. 1 Ukázka z měření zrychlení doplněná o akcelerometry a jejich umístění

postižení, mentální retardace znemožňující spolupráci a alergie na koňskou srst či prach.

Zákonné zástupci dětí zařazených do výzkumu byli podrobně seznámeni s cíli výzkumu, s průběhem vyšetření i terapeutické jednotky hipoterapie. Všichni zákonné zástupci následně podepsali informovaný souhlas se zařazením jejich dětí do výzkumu. Výzkum byl schválen Etickou komisí Fakulty tělesné kultury Univerzity Palackého v Olomouci.

Přístrojové vybavení

Pro měření zrychlení segmentů těla byly ve studii využity 3D akcelerometry typu Trigno Wireless System (Delsys Inc., Natick, MA, USA, sběrná frekvence 296 Hz).

Na každého probanda výzkumného souboru byly připevněny tři akcelerometry pro sledování zrychlení segmentů těla – do oblasti pátého bederního obratle pro měření zrychlení dolní části zad jezdce, na střed hrudní kosti

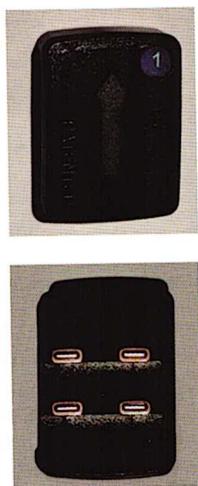
pro zjištění zrychlení trupu a na vrchol jezdecké přílby.

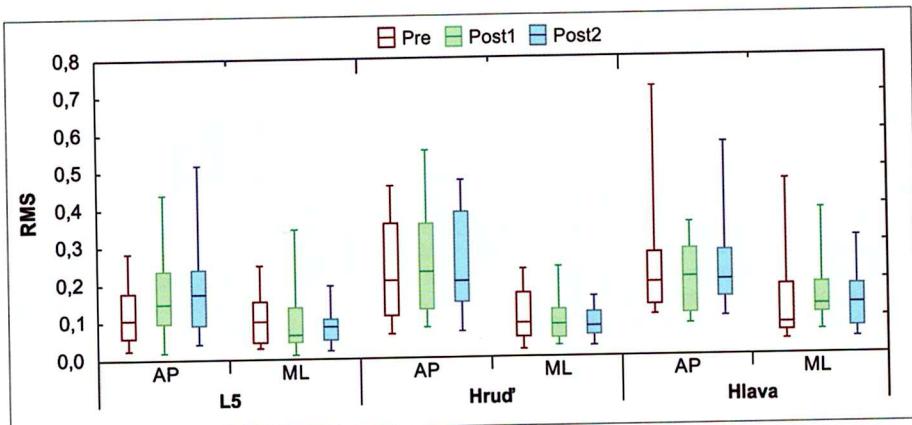
Průběh měření

U každého probanda byla provedena v různých časových úsecích celkem tři vyšetření a testování pro získání dat do studie. První měření bylo provedeno před jednotkou HTFE, druhé měření bylo provedeno po ukončení jednotky HTFE a třetí měření následovalo 30 minut po ukončení jednotky HTFE.

První vyšetření zahrnovalo hodnocení soběstačnosti, hodnocení spasticity adduktorů kyčelního kloubu a rozsahu pohybu kyčelních kloubů do abdukce, hodnocení posturální stability trupu v sedu a hodnocení chůze. Byly použity následující testy, hodnotící škály a metody:

- a) Index soběstačnosti dle Barthelové (Mahoney, Barthel, 1965), přeložený a validovaný v českém jazyce, byl vyplněn ve spolupráci se zákonným zástupcem doprovázejícím dítě.

Graf 2 Porovnání hodnot RMS v jednotlivých měřeních v sedu. Pre – měření před jednotkou HTFE; Post1 – měření ihned po ukončení jednotky HTFE; Post2 – měření 30 minut po ukončení jednotky HTFE; AP – anteroposteriorní směr; ML – mediolaterální směr; L5 – uložení akcelerometru v oblasti pátého bederního obratle; Hrud – uložení akcelerometru na středu hrudní kosti; Hlava – uložení akcelerometru na vrcholu jezdecké přilby.

Úroveň dynamické stability v sedu byla vyhodnocena na základě standardizovaného testu funkčního dosahu MFRT. Konečný výsledek v jednotlivých směrech (v centimetrech) byl získán jako průměr ze dvou provedených pokusů v příslušném směru.

Data získaná z akcelerometrů v sedu, sloužící pro určení statické stability, byla filtrována lowpass Butterworthovým obousměrným filtrem 2. řádu s hranicní frekvencí 10 Hz a zpracována v softwaru Matlab (R2017a, Mathworks, Inc., Natick, MA, USA). Z dat byla vypočtena lineární charakteristika pohybu – RMS.

Statistické zpracování dat

Pro statistické zpracování byl využit program Statistica 13 (TIBCO Software Inc., Palo Alto, CA, USA). U dat bylo provedeno testování normality pomocí Shapiro-Wilkova testu. Při testování normality nebylo zjištěno normální rozložení dat, na posouzení efektu HTFE byla proto dále využita Friedmanova analýza rozptylu. V případě signifikantního efektu HTFE byl dále použit neparametrický Wilcoxonův test pro párové porovnání mezi prvním a druhým

měřením, mezi prvním a třetím měřením a mezi druhým a třetím měřením. Hladina statistické významnosti byla stanovena na $\alpha = 0,05$.

Výsledky

Rozsah pohybu v kyčelním kloubu do abdukce

Základní statistické charakteristiky rozsahu pohybu do abdukce v kyčelném kloubu na parecké končetině jsou uvedeny v Tabulce 1.

Posturální stabilita v sedu

Základní statistické charakteristiky velikosti funkčního dosahu horních končetin, získané pomocí MFRT, z měření před jednotkou HTFE, po jednotce HTFE a 30 minut po jednotce HTFE jsou uvedeny v Grafu 1.

Základní statistické charakteristiky variability provedení sedu získané z měření před jednotkou HTFE, po jednotce HTFE a 30 minut po jednotce HTFE jsou uvedeny v Grafu 2.

Z Grafu 2 je patrné, že nedošlo ke statisticky významné změně v hodnotách RMS získaných z měření v sedu.

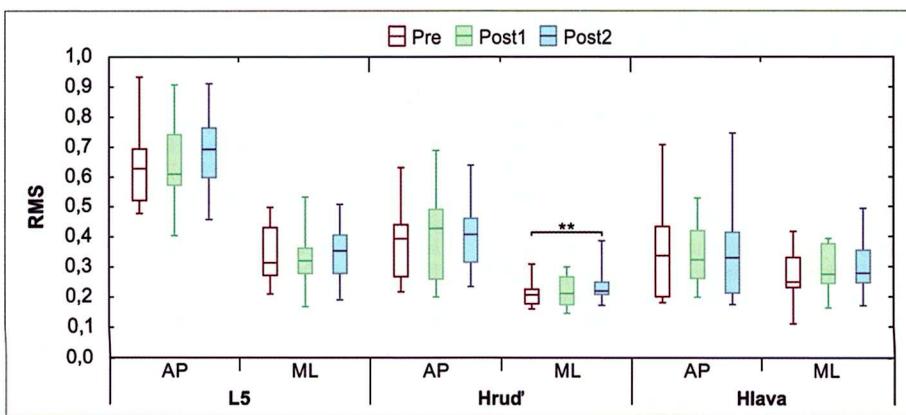
Během hypotezování na počítačového programu pro klasifikaci se DMO vlastní studii prokazalo, že hodnocení MFRT v následujících funkcionálních dosahům je hodnocené zpravidla v důvodoběma horizontu, v rámci kterého je možné identifikovat výskyt skutečnosti, že zlepšení zdravotního stavu dle dosazenou na zkrátku absolvovali souběžně probíhající konvenční reabilitaci. V tomto období se též pravidelně prováděly kardiologické vyšetření u detí s DMO. V tomto období bylo zlepšení dosahem 30 minut od nula. Na základě tétoho vyšetření bylo podle jednotlivých kritérií hodnoceno, že deti s DMO mohou dosahovat stabilitu i vysokého stupně dynamické postury i stabilitu těla. Tyto vysoké stupně potvrzují fakt, že deti s DMO mají vysokou hodnocení kardiovaskulárního rizika a vysokou hodnocení rizika vzniku kardiovaskulárních onemocnění.

DMO je následovní se vyskytujející onemocnění mozkou v desítkách veků, s poruchou motoriky jiskro hlasivém přiznáváním nemoci, a s desítkami reťazec, pouzežichy kritickosti, myslivo-ponuchy atd.), akutně je DMO nepravidelně způsobený stavu sítové pacienta se onemocnění, klinicky obraz pacienta v příběhu času méně. Velký vliv na kliniku způsobuje pacienti má výsadek záhřebna, Zivot a pacienti má výsadek záhřebna, dluhou doba a komplexní lečba (Kraus, 2011). Jechnou z metod, která je stále častěji využívaná v rámci komplexního rehabilitačního programu dališich autorů (Eguchi, Takada, 2014; Manicmi et al., 2012).

Diskuze

Právě variabilním významným efektem HTFE bylo zjistěno statisticky významný pravděpodobný rozdíl mezi sestavy s odstupem 30 minut ($p = 0,009$).

Základní statistické charakteristiky variabilní provedení chůze ziskané z měření před jednotkou HTFE, po jednotce HTFE a 30 minut po jednotce HTFE jsou uvedeny v Grafu 3.

Graf 3 Porovnání hodnot RMS v jednotlivých měřeních chůze. Pre – měření před jednotkou HTFE; Post 1 – měření ihned po ukončení jednotky HTFE; Post 2 – měření 30 minut po ukončení jednotky HTFE; AP – anteroposteriorní směr; ML – mediolaterální směr; L5 – uložení akcelerometru v oblasti páteho bederního obratle; Hrud' – uložení akcelerometru na středu hrudní kosti; Hlava – uložení akcelerometru na vrcholu jezdeckého sedla. ** $p < 0,01$.

Maćkow et al. (2014), kteří po jedné intervenci HTFE také zaznamenali významnější efekt v tomto směru v porovnání se směrem mediolaterálním.

Jízda na koni vyvolává pohyb pánve jezdce, který je velmi podobný pohybu pánve člověka při chůzi. Při HTFE je stimulován zkřížený vzor horních a dolních končetin, který je typický pro fyziologickou chůzi a vyplývá ze vzájemné kontralaterální rotace pánve a ramen. Při HTFE je velikost rotace ramen v porovnání s chůzí výrazně větší než rotace pánve (Dvořáková et al., 2005; Garner, Rigby, 2015). Výchozí myšlenkou pro uplatnění efektu HTFE v rámci rehabilitační péče je využití blízké podobnosti pohybu pánve člověka při fyziologické chůzi a při sedu na koni pohybujícímu se v kroku v průběhu jednotky HTFE je to, že dojde „k vyřazení“ patologického vlivu dolních končetin. Tím pánvi sedícího jedince „umožníme“ pohybovat se ve fyziologickém vzorci jako při chůzi (Garner, Rigby, 2015). Pravidelně se opakující, cyklický pohyb pánve je důležitý při vytváření a následném upevnění nových motorických návyků chůze v rámci motorického učení (Casady, Nichols-Larsen, 2004).

Z výsledků měření chůze pomocí akcelerometrů je možné usuzovat, že symetrie chůze, vyjádřená harmonickými poměry, se po absolvování jednotky HTFE nezměnila. Statisticky významný efekt HTFE byl však

zaznamenán u parametru RMS. Vyšší hodnota u parametru RMS obecně znamená vyšší variabilitu chůze, což je považováno za méně pravidelné a ekonomické provedení pohybu (Steinwender et al., 2000). Naopak snížená variabilita pohybu je znakem pro vysoce stabilní a kooperativní chování a vyplývá z efektivního provedení daného pohybu (Stergiou et al., 2006). U pacientů s DMO byla prokázána zvýšená variabilita chůze (Steinwender et al., 2000). Statisticky významné zvýšení RMS při chůzi v naší studii bylo zjištěno v mediolaterálním směru pro oblast hrudníku po absolvování jednotky HTFE s odstupem 30 minut. Heyrman et al. (2013) ve své studii popisují rigidní držení hrudníku a hlavy u dětí s DMO, které se při chůzi projevuje sníženou stabilitou oblasti hrudníku. Největší výchylky trupu pak autori zaznamenali v mediolaterálním směru, stejně jako v naší studii. Tím, že se po absolvování jednotky HTFE zvýšil parametr RMS pro oblast hrudníku v mediolaterálním směru můžeme usuzovat na to, že v průběhu jednotky HTFE mohlo vlivem přenosu pohybových impulzů z koně na probanda dojít k rozrušení rigidních patologických vzorů pohybu.

Limitou studie byl poměrně nízký počet probandů, kdy i přes spolupráci se Střediskem doporučené hiporehabilitace sdruženými pod Českou hiporehabilitační společností, jich ve výzkumné skupině bylo pouze 15. Stejně tak je limitou studie široké věkové rozpětí probandů

- Záver Záverecká studie vysplývala, že i jedna lekce probíhala u typu postizenni jednostranného hemiparezea.

LUCENA-AJ a hippopotéra spasticity in c randomised co children with spasticity. In *Pediatric Physical Therapy*, ISSN 0898-5669, 2004, roč. 16, č. 3, s. 165-172.

CRENNA, P. 1998. Spasticity and spastic gait in children with cerebral palsy. In *Neuroscience & Biobehavioral Reviews*, ISSN 0149-7634, 1998, roč. 22, č. 4, s. 571-578.

DVOŘÁKOVA, T. et al. 2005. Analysis of functional disability in patients with traumatic brain injury. In *Journal of Trauma*, 34(2), 2014, roč. 197.

MAHONEX, Funicular ev randomised co children with transverse cerebral palsy. In *Journal of Trauma*, 43(6), 1995, roč. 43, s. 59.

MATUSTIÁK influence of t rehabilitation in children with cerebral palsy. In *Journal of Trauma*, 43(6), 1995, roč. 43, s. 59.

EHLER, E. 2015. Spasticity - kinetic skills. In *Neurologie pro praxi*, ISSN 1213-1814, 2015, roč. 16, č. 1, s. 20-23.

GARNEK, B.A.-RIGBY, B.R. 2015. Human balance in the axial skeleton. In *Spina International*, ISSN 1442-200X, 2014, roč. 56, č. 5, s. 753-758.

EGUCHI, R.-TAKADA, S. 2014. Usability of the three-dimensional assessment of the axial skeleton in children. In *Journal of Trauma*, 43(6), 1995, roč. 43, s. 59.

DVOŘÁKOVA, T. et al. 2005. Analysis of functional disability in patients with traumatic brain injury. In *Journal of Trauma*, 34(2), 2014, roč. 197.

MAHONEX, Functionality in randomised co children with transverse cerebral palsy. In *Journal of Trauma*, 34(2), 2014, roč. 197.

MATUSTIÁK influence of t rehabilitation in children with cerebral palsy. In *Journal of Trauma*, 43(6), 1995, roč. 43, s. 59.

EHLER, E. 2015. Spasticity - kinetic skills. In *Neurologie pro praxi*, ISSN 1213-1814, 2015, roč. 16, č. 1, s. 20-23.

GARNEK, B.A.-RIGBY, B.R. 2015. Human balance in the axial skeleton. In *Spina International*, ISSN 1442-200X, 2014, roč. 56, č. 5, s. 753-758.

MISKOVSKÝ the sitting head and trunk movement characteristics during head and trunk movement characteristics during sitting. In *Journal of Trauma*, 34(6), 1995, roč. 34, s. 165-172.

HEYRMAN, I. et al. 2011. Three-dimensional rehabilitation program to conventional therapy in children with spastic diplegia. In *Gait & Posture*, ISSN 0966-6362, 2013, roč. 38, č. 4, s. 770-776.

MORAES, A. 2020. Rehabilitation of children with spastic diplegia. In *Gait & Posture*, ISSN 0966-6362, 2001, roč. 2, č. 4, s. 247-252.

KOŁALAR, P. 2001. Wyznaczanie posturality aktywności fizycznej u dzieci z zaburzeniami ruchowymi. In *Przegląd Lekarski*, ISSN 1211-2658, 2016, roč. 23, č. 4, s. 190-194.

PATEL, D. 2015. Children: A clinical case report. In *Journal of Orthopaedic Research*, 33(1), 2015, roč. 2, č. 12, s. 12-16.

NOONAN, I. 2015. Rehabilitation of children with spastic diplegia. In *Journal of Orthopaedic Research*, 33(1), 2015, roč. 2, č. 12, s. 12-16.

KOŁALAR, P. 2001. Wyznaczanie posturality aktywności fizycznej u dzieci z zaburzeniami ruchowymi. In *Przegląd Lekarski*, ISSN 1211-2658, 2016, roč. 23, č. 4, s. 190-194.

BIZOVSKA, J. 2016. Wyższa akcelerometria głowy u dzieci z zaburzeniami ruchowymi. In *Rehabilitacja*, ISSN 1744-3881, 2016, roč. 23, č. 4, s. 150-1512.

BERROTÍ, D. 1988. Effect of therapeutic horseback riding on posture in children with cerebral palsy. In *Physical Therapy*, ISSN 0031-9023, 1987, roč. 67, č. 2, s. 206-207.

BONHANNON, R.H.-SMITH, B. 1987. Interrater reliability of a modified Ashworth Scale of Muscle Spasticity. In *Physical Therapy*, ISSN 0031-9023, 1987, roč. 67, č. 2, s. 206-207.

ROSENBAU, I. 2006. Definition and classification of cerebral palsy. In *Journal of Neurology, Neurosurgery & Psychiatry*, 74(1), 2006, roč. 74-80.

KUCZYNSKI, M.-SFONKA, K. 1999. Influence of trilateral saddle riding on postural stability in children with cerebral palsy. In *Gait & Posture*, ISSN 0966-6362, 1999, roč. 10, č. 2, s. 154-160.

JANURKA, M. 2011. Dziecka mazowsza odrma. In *Neurologie pro praxi*, ISSN 1213-1814, 2011, roč. 12, č. 4, s. 222-224.

KRAUS, J. 2011. Dziecka mazowsza odrma. In *Neurologie pro praxi*, ISSN 1213-1814, 2011, roč. 12, č. 4, s. 222-224.

PODEBRA na pochybova mozkuova destrukcia. In *Lehká neurologia*, ISSN 1213-0494, 2001, roč. 2, č. 4, s. 190-194.

PATEL, D. 2015. Children: A clinical case report. In *Journal of Orthopaedic Research*, 33(1), 2015, roč. 2, č. 12, s. 12-16.

KOŁALAR, P. 2001. Wyznaczanie posturality aktywności fizycznej u dzieci z zaburzeniami ruchowymi. In *Przegląd Lekarski*, ISSN 1211-2658, 2016, roč. 23, č. 4, s. 190-194.

BIZOVSKA, J. 2016. Wyższa akcelerometria głowy u dzieci z zaburzeniami ruchowymi. In *Rehabilitacja*, ISSN 1744-3881, 2016, roč. 23, č. 4, s. 150-1512.

BERROTÍ, D. 1988. Effect of therapeutic horseback riding on posture in children with cerebral palsy. In *Physical Therapy*, ISSN 1211-2658, 2016, roč. 23, č. 4, s. 190-194.

CASADY, R.L.-NICHOOLS-TARSEN, D. 2004. The effect of hippotherapy on ten children with cerebral palsy. In *Physical Therapy*, ISSN 0031-9023, 2004, roč. 84, č. 2, s. 206-207.

- n *Pediatric* 9, 2004, roč.
- d spastic gait *lneuroscience* 0149-7634,
- D. K. 1990. measure of gy. *Series A*. č. 6, s. 192-195. Analýza biomechaniky. ISSN 1211-87.
- I. Usefulness r assessing Pediatrics 014, roč. 56, 1213-1814, 2015. Human when riding Movement č. 39, s. 121-125. dimensional stics during a. In *Gait & Movement* oč. 38, č. 4, 2005. ě. Ostrava: 122-5190-2. 2015. What is ions and i Northern 3, 2015, roč. 4. aktivity s dětskou pro praxi. 4, s. 190-194, obrna. In 814, 2011, , K. 1999. on postural lisy. In *Gait*, roč. 10, č.
- LUCENA-ANTÓN, D. et al. 2018. Effects of a hippotherapy intervention on muscle spasticity in children with cerebral palsy: A randomized controlled trial. In *Complementary Therapies in Clinical Practice*. ISSN 1744-3881, 2018, roč. 31, s. 188-192.
- MAĆKÓW, A. et al. 2014. Influence of neurophysiological hippotherapy on the transference of the centre of gravity among children with cerebral palsy. In *Ortopedia, Traumatologia, Rehabilitacja*. ISSN 1509-3492, 2014, roč. 16, č. 6, s. 581-593.
- MAHONEY, F. I. – BARTHEL, D. 1965. Functional evaluation: The Barthel Index. In *Maryland State Medical Journal*. ISSN 0025-4363, 1965, roč. 14, s. 56-61.
- MANCINI, M. et al. 2012. ISway: A sensitive, valid and reliable measure of postural control. In *Journal of Neuroengineering and Rehabilitation*. ISSN 1743-0003, 2012, roč. 9, čl. 59.
- MATUSIAK-WIECZOREK, E. et al. 2016. Influence of hippotherapy on body balance in the sitting position among children with cerebral palsy. In *Ortopedia, Traumatologia, Rehabilitacja*. ISSN 1509-3492, 2016, roč. 18, č. 2, s. 165-175.
- MIŠKOVSKA et al. 2020. A case study of the application of hippotherapy in school-age children with multiple disabilities. In *Zdravotníctvo a sociálna práca*. ISSN 1336-9326, 2020, roč. 15, č. 4, s. 174-178.
- MORAES, A. G. et al. 2016. The effects of hippotherapy on postural balance and functional ability in children with cerebral palsy. In *Journal of Physical Therapy Science*. ISSN 0915-5287, 2016, roč. 28, č. 8, s. 2220-2226.
- NOONAN, K. J. et al. 2004. Hip function in adults with severe cerebral palsy. In *Journal of Bone & Joint Surgery*. ISSN 0021-9355, 2004, roč. 86, č. 12, s. 2607-2613.
- PATEL, D. R. et al. 2020. Cerebral palsy in children: A clinical overview. In *Translational Pediatrics*. ISSN 2224-4336, 2020, roč. 9, č. Suppl. 1, s. S125-S135.
- PODĚBRADSKÁ, R. – TURNA, M. – JANURA, M. (2020). Vliv plaveckého tréninku na pohybový systém pacientů s dětskou mozkovou obrnou. In *Rehabilitace a fyzikální lékařství*. ISSN 1211-2658, 2020, roč. 27, č. 2, s. 74-80.
- ROSENBAUM, P. et al. 2007. A report: The definition and classification of cerebral palsy April 2006. In *Developmental Medicine & Child Neurology*. ISSN 0419-0238, 2007, roč. 49, s. 8-14.
- SAXENA, S. et al. 2014. Analysis of postural stability in children with cerebral palsy and children with typical development: An observational study. In *Pediatric Physical Therapy*. ISSN 0898-5669, 2014, roč. 26, č. 3, s. 325-330.
- SERBOUSKOVÁ et al. 2019. Využití hiporehabilitace u dětí s DMO. In *Reabilitácia*. ISSN 2222-3333, 2019, roč. 56, č. 1, s. 74-81.
- STEINWENDER, G. et al. 2000. Intrasubject repeatability of gait analysis data in normal and spastic children. In *Clinical Biomechanics*. ISSN 0268-0033, 2000, roč. 15, č. 2, s. 134-139.
- STERGIOU, N. et al. 2006. Optimal movement variability: A new theoretical perspective for neurologic physical therapy. In *Journal of Neurologic Physical Therapy*. ISSN 1557-0576, 2006, roč. 30, č. 3, s. 120-129.
- SZOPA, A. – DOMAGALSKA-SZOPA, M. 2015. Postural stability in children with hemiplegia estimated for three postural conditions: Standing, sitting and kneeling. In *Research in Developmental Disabilities*. ISSN 0891-4222, 2015, roč. 39, s. 67-75.
- TRACY, J. B. et al. 2019. Dynamic stability during walking in children with and without cerebral palsy. In *Gait & Posture*. ISSN 0966-6362, 2019, roč. 72, s. 182-187.
- TSENG, S. H. et al. 2013. Systematic review and meta-analysis of the effect of equine assisted activities and therapies on gross motor outcome in children with cerebral palsy. In *Disability & Rehabilitation*. ISSN 0963-8288, 2013, roč. 35, č. 2, s. 89-99.
- TSITLAKIDIS, S. et al. 2019. Gait classification in unilateral cerebral palsy. In *Journal of Clinical Medicine*. ISSN 2077-0383, 2019, roč. 8, č. 10, s. 1652-1660.
- VESELY, K. 2004. O hipoterapii [online]. 2004 [cit. 2012-04-17]. Dostupné na internetu: <http://hippo.jinak.cz>.
- ZIJLSTRA, W. – HOF, A. L. 2003. Assessment of spatio-temporal gait parameters from trunk accelerations during human walking. In *Gait & Posture*. ISSN 0966-6362, 2003, roč. 18, č. 2, s. 1-10.

Adresa: miroslav.janura@upol.cz